

عنوان مقاله:

مقایسه اهمیت فرزندآوری در قرآن و عهدین

محل انتشار:

نهمین کنگره ملی آسیب شناسی خانواده و پنجمین جشنواره ملی خانواده پژوهی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 4

نویسندگان:

ریحانه باطنی نوش آبادی - کارشناس ارشد، مطالعات زنان، دانشگاه اصفهان

حامد نظریور - استادیار ادیان و عرفان، گروه معارف اسلامی، دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

یکی از اهداف مهم ازدواج، استمرار نسل بشری است (بهشتی، ۱۳۸۵). این هدف مهم در صورتی محقق می شود که نهاد خانواده در مرحله اول، کارکرد تولید مثل و در مرحله دوم، کارکرد مراقبت از فرزند را به نحو احسن انجام دهد. پس از ازدواج زن و مرد که دور کم اساسی خانواده می باشند، تولد فرزند به عنوان رکن سوم شناخته می شود که باعث رشد روابط تازه ای در خانواده می گردد (بستان، ۱۳۹۸، الف). فرزند و فرزندآوری در استحکام خانواده و رضایت مندی از زندگی تاثیر بسزایی دارد. عدم توانایی در فرزندآوری در صورت اشتیاق هر دو زوج، نوعی ناخرسندی طبیعی بر آنان وارد می سازد و خانواده در معرض بی ثباتی قرار می دهد (بستان، ۱۳۹۸، ب). در این پژوهش، تلاش بر آن است که با روش تطبیقی تاریخی و بهره گیری از آموزه های قرآن و تطبیق آن با آموزه های عهد قدیم و جدید، به اهمیت فرزندآوری بپردازیم. براساس آموزه های عهد قدیم و گزارش تاریخ بنی اسرائیل، فرزندآوری امر مهمی تلقی می شود و موجب اعتبار زن در جامعه می گردد، از این رو، نقش مادری نیز نقش بسیار مهمی است. اهمیت فرزندآوری به حدی است که فرزند نداشتن موجب غم و اندوه و اضطراب زن متاهل می شود و در مقابل، فرزند دار شدن موجب شادی و نشاط خانواده، به ویژه مادر می شود.

کلمات کلیدی:

خانواده، فرزندآوری، قرآن، عهد قدیم، عهد جدید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1345772>

